

Remissvar habilitering, rehabilitering och hjälpmedel

Remissvar angående: föreskrifter och allmänna råd gällande habilitering, rehabilitering och hjälpmedel

Föreningen Sveriges Socialchefer delar den syn som ligger till grund för det föreliggande förslaget; att brister i habilitering och rehabilitering ofta hänger samman med att samordning av olika insatser som enskilda har behov av inte fungerar tillräckligt väl.

Bäst fungerar denna samordning när den är resultatet av en lokal/regional överenskommelse mellan parterna, där man på ett smidigt och konstruktivt sätt kan anpassa en sådan till de särskilda förhållanden man har.

Föreningen Sveriges Socialchefer ser samtidigt att denna samordning inte alltid fungerar tillfredställande, och att det därför kan finnas skäl att fastställa nationella föreskrifter och allmänna råd.

Det är också positivt att den enskilde får bättre överblick över planerade insatser och att dessa faktiskt genomförs och utvärderas.

Synpunkter på det utsända förslaget:

Allmänt

För att underlätta den praktiska tillämpningen bör undersökas om föreskrifterna för habilitering, rehabilitering och hjälpmedel kunde sammanföras med föreskrifterna om samverkan vid in- och utskrivning av patienter i slutenvård.

Föreningen Sveriges Socialchefer gör samma bedömning som Socialstyrelsen gör i "Konsekvensbeskrivning", att införandet av dessa föreskrifter medför kostnader medför kostnader, i vart fall i det lite kortare perspektivet.

3 §

Viktigt att det tydligt framgår att föreskrifterna gäller habilitering och rehabilitering och hjälpmedel oberoende vilken personalkategori som utför insatsen.

Möjligen bör det understrykas att dessa föreskrifter och allmänna råd inte innebär något minskat ansvar för den yrkesutövare som utför själva insatsen,. Detta utföransvar kan inte tas över av samordnaren.

8 §, 9 §

Mycket viktigt kommuner och landsting lokalt/regionalt får möjlighet att anpassa samarbetsmodellen efter sina egna förhållanden.

Ett grundläggande problem för förslaget är att det ska formalisera en process som för en part är tvingande (landstingen) och för den andra parten har formen av råd (kommunerna). Om inte parterna i lokala/regionala överenskommelser kan precisera vem som har det initiala respektive yttersta ansvaret för att en samordnad planering kommer till stånd blir det svårt för individen hitta rätt befattningshavare med sitt yrkande på samordnade insatser.

10 §

Förutsättningen för att en samordningsansvarig ska utses och planeringsprocessen genomförs enligt förslaget bör begränsas till situationer där individen t ex. har flera samtidiga sjukdomar med långvariga funktionsnedsättningar eller har behov av insatser under lång tid.

Detta beskrivs i den ”Konsekvensbeskrivning” som Socialstyrelsen bifogat förslaget, men i 10 § skulle det kunna utläsas att denna formaliserade process alltid skulle användas, även i situationer där resursinsatsen för själva planeringen inte står i rimlig proportion till de habiliterande eller rehabiliterande insatserna.

För Föreningen Sveriges Socialchefer

Per-Olof Forsblom

Ordförande för Föreningen Sveriges Socialchefer